

RESSÒ DE LA PARAULA

El desig i la crida (IV)

Hem intentat viure el camí de l'Advent, somiant experimentar la trobada entre nosaltres, que desitgem i busquem Déu, i Déu que ens busca i ens crida. Sabem que aquest somni no és fàcil d'aconseguir. Perquè, si bé estem segurs que Déu, una vegada més, ens busca, no estem tan segurs que nosaltres el busquem a Ell. I, sobretot, que el que busquem coincideixi amb el que Ell ens ofereix. Sabem també que aquesta trobada és semblant a la llavor que, en trobar una terra bona i oberta, germina, creix i dona fruit.

El Senyor no va permetre que en aquesta recerca anéssim a les palpentes. Al llarg de la història va haver-hi moltes trobades fructíferes, que ens poden servir de referència. Però la trobada definitiva, modèlica, entre la humanitat, delerosa i buscadora, i Déu que crida, desitjós de la humanitat concreta, es va produir en Maria, la Mare de Jesús.

Des de sempre, des de la comunitat primitiva, l'Església ha vist en Maria la representació del Poble —i de tota la humanitat— anhelosa del Messies Salvador. Com a dona jueva, hereva de la tensió expectant del messianisme jueu, vivia oberta a un futur en el qual Jahvè actuaria salvant el Poble.

Però amb una particularitat. Ja vam dir que en el Poble Jueu contemporani de Jesús hi havia molts messianismes, alguns d'ells amb la pretensió de construir el Regne Messiànic mitjançant el compromís, l'ús de la força o l'estratègia política. Maria, en canvi, segons veiem en el llenguatge que utilit-

L'Anunciació. Església parroquial de Santa Maria Magdalena. Esplugues de Llobregat

za en el càntic del Magníficat, va buscar viure l'expectació i l'esperança per la via de la humilitat («ha mirat la humilitat de la seva serventa»), la pobresa

(«omple de béns els pobres») i la confiança en el Déu fidel de les promeses («com ho havia promès als nostres pares»).

La trobada perfecta es va donar, en efecte, en el moment de l'Anunciació. Déu, buscant una humanitat adequada, es va fixar en Maria: «Déu t'ha concedit la seva gràcia». Sembla ser que Déu es fa trobadís als qui el busquen, esperen, des de la pobresa, la humilitat i la confiança en Ell. Res a veure amb els qui pretenen «construir» el Regne. La raó es trobaria en el fet que la salvació només vindrà per la trobada i aquesta sols es produirà en les persones disponibles, obertes a la presència i l'acció de Déu.

Tal com es va realitzar aquesta meravellosa trobada, entenem que va ser l'abraçada entre Déu i la humanitat, «a la vall de la dissemblança», com diria sant Agustí. És a dir, a la vall on va descendir el Déu altíssim despullant-se de la seva glòria i on descendeix la humanitat, despullada del seu orgull i del seu poder. El si de Maria és el si humil de tota humanitat.

Sempre recordem la menuda porta d'accés a la Basílica de Santa Maria de Betlem. Hom hi ha d'entrar ajupint-se. Perquè no hi ha cap altra manera d'accedir al misteri de Déu fet home en el si de Maria.

Aquesta porta és petita, però roman oberta, per a tot el que vulgui entrar i endinsar-se en el misteri de l'amor de Déu. Ell continua buscant humanitat anhelant i disponible per tal de fer-se present i salvar-la des de la seva pròpia història.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La societat del rendiment

Formem part d'una societat de l'excés i de la desmesura (de la *hybris* en dirien els filòsofs grecs) que té, com a conseqüència, la fatiga, el cansament i l'esgotament mental i físic. Es parteix del supòsit que tot és possible i que, si hom és capaç de domesticar la seva ment i el seu cos, de dominar-los a la perfecció i d'extreure'n tot el seu potencial, pot assolir els propòsits que imagini.

En l'imaginari col·lectiu, s'espera que cada ésser humà sigui el més productiu i rendible possible. L'imperatiu del rendiment, portat a les darreres conseqüèn-

cies, produeix el trencament de la persona, de les comunitats afectives i dels ritmes naturals de vida. Es tracta d'una autoexplotació, d'una sobrecàrrega infringida per un mateix sobre un mateix.

La lluita per excel·lir en el mercat i per sobreviure en la intensa i extensa hipercompetitivitat té, com a conseqüència, un augment de la càrrega i dels ritmes de treball. El resultat d'aquesta lògica infernal és un món que es mou veloçment i que és incapaç d'escoltar.

El temps no productiu és un temps perdut i el temps perdut està socialment censurat. ¡Prohibit perdre el temps!

Qualsevol interstici que obri la ment a la meditació, a la reflexió, a la interrogació, al que Martin Heidegger anomena el pensament meditatiu, és, sistemàticament, castrat.

S'accepta el temps de desconexió, però solament com a mecanisme per recarregar les piles i tornar a l'activitat. De les tres activitats humanes descrites per Aristòtil —la contemplació, l'acció i la producció—, la primera ha quedat atrofiada i, en canvi, l'acció i la producció són hipertrofiades. El pensament instrumental ho envaeix tot i la conseqüència d'això és un esgotament mental i físic

que solament es pot resistir mitjançant la ingesta de tota mena de substàncies que poden activar, de nou, la maquinària.

Com a conseqüència d'aquest sistema de vida, algunes activitats humanes, com la contemplació o l'escolta perden la seva raó de ser i subsisteixen en la marginalitat.

La dansa és un luxe en la societat del rendiment, però també ho és la conversa distesa, la lectura, la contemplació, la divagació, el gaudi musical, l'exercici de la filosofia.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

El deseo y la llamada (IV)

Hemos intentado vivir el camino de Adviento soñando experimentar el encuentro entre nosotros, que deseamos y buscamos a Dios, y Dios que nos busca y nos llama. Sabemos que este sueño no es fácil de alcanzar. Porque, si bien estamos seguros de que Dios, una vez más, nos busca, no estamos tan seguros de que nosotros le busquemos a Él. Y, sobre todo, que lo que buscamos coincida con lo que Él nos ofrece. Sabemos también que ese encuentro es semejante a la semilla que al hallar una tierra buena y abierta, germina, crece y da fruto.

El Señor no permitió que en esta búsqueda diéramos palos de ciego. A lo largo de la historia hubo muchos encuentros fructíferos, que nos pueden servir de referencia. Pero el encuentro definitivo, modélico, entre la humanidad anhelante y buscadora y Dios que llama, deseoso de la humanidad concreta, se produjo en María, la Madre de Jesús.

Desde siempre, desde la comunidad primitiva, la Iglesia ha visto en María la representación del Pueblo —y de toda la humanidad— anhelante del Mesías Salvador. Como mujer judía, heredera de la tensión expectante del mesianismo judío, vivía abierta a un futuro en el que Yahvé actuaría salvando al Pueblo.

Pero con una particularidad. Ya dijimos que en el Pueblo Judío contemporáneo de Jesús había muchos mesianismos, algunos de ellos con la pretensión de construir el Reino Mesianico mediante el compromiso, el uso de la fuerza o la estrategia política. María, en cambio, según vemos en el lenguaje que utiliza en el canto del Magníficat, buscó vivir la expectación y la esperanza por la vía de la humildad («se ha fijado en la humildad de su Sierva»), la pobreza («a los hambrientos colma de bienes») y la confianza en el Dios fiel de las promesas («como lo había prometido a nuestros padres»).

El encuentro perfecto se dio, en efecto, en el momento de la Anunciación. Dios, buscando una humanidad adecuada, se fijó en María: «has hallado gracia ante Dios». Parece ser que Dios se hace el enconradizo a quienes le buscan, esperan, desde la pobreza, la humildad y la confianza en Él. Nada que ver con quienes pretenden «construir» el Reino. La razón se hallaría en que la salvación solo vendrá por el encuentro y éste solo se producirá en las personas disponibles, abiertas a la presencia y la acción de Dios.

Tal como se realizó este maravilloso encuentro, entendemos que fue el abrazo entre Dios y la humanidad, «en el valle de la desemejanza», como diría san Agustín. Es decir, en el valle adonde descendió el Dios altísimo despojándose de su gloria y donde desciende la humanidad, despoja de su orgullo y de su poder. El seno de María es el seno humilde de toda humildad.

Siempre recordamos la exigua puerta de acceso a la Basílica de Santa María de Belén. Uno tiene que entrar agachándose. Porque no hay otro modo de acceder al misterio de Dios hecho hombre en el seno de María.

Esta puerta es pequeña, pero permanece abierta, para todo el que quiera penetrar y adentrarse en el misterio del amor de Dios. Él sigue buscando humanidad anhelante y disponible para hacerse presente y salvarla desde su propia historia.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Día de la Sagrada Familia

En el calendari litúrgic d'aquest any, la celebració de la Sagrada Família ha quedat fixada per al divendres 30 de desembre. Aquesta festa se celebra sempre el diumenge dins l'octava de Nadal, però si no hi ha cap diumenge en aquest període, com és el cas d'aquest any 2022, la data escollida és el 30 de desembre.

Celebrar les noces d'argent o d'or matrimonials.

En altres ocasions, abans de la pandèmia, a iniciativa de la Delegació de Família i Vida, s'ha volgut donar una rellevància particular a la institució del matrimoni en la festa de la Sagrada Família, amb una benedicció particular especialment adreçada als matrimonis que en l'any han celebrat els 25 o 50 anys del casament. És ocasió d'agraïment a Déu per la fidelitat dels esposos i pel testimoniatge de vida que donen enmig del món, senzillament pel fet d'existir.

Enguany, es vol reprendre amb aquesta iniciativa, però es trasllada a la data del **diumenge 8 de gener**, malgrat no és el dia litúrgic de la Sagrada Família.

Aquell dia, **tots els matrimonis que durant el 2020, 2021 i 2022 han celebrat les noces d'argent o d'or, són convidats a participar a l'eucaristia de les 12 h a la Catedral de Sant Llorenç**. La missa, presidida pel bisbe Agustí, inclourà una benedicció especial als matrimonis assistents. Per a més informació: familia@bisbatsantfeliu.cat

Recés per a religiosos i religioses

La Delegació per a la Vida Consagrada va convocar una matinal de recés el dissabte 3 de desembre, a la qual van assistir unes 25 persones, entre religiosos i religioses de diverses congregacions presents a la diòcesi. La predicació va anar a càrrec del bisbe Agustí Cortés, que va concentrar el seu missatge en la vocació

rebuda a la vida religiosa o ministerial. La crida personal, com una font de maduració personal i de testimoni per als altres, com un procés que inclou l'acollida de la vocació i també el treball de cadascú, l'esforç, la compartició amb la comunitat i amb l'Església, etc.

Després del temps de reflexió personal, el recés va acabar amb

la celebració de l'eucaristia a la capella de la Casa de l'Església. Com que era el dia de la festivitat de sant Francesc Xavier, a l'homilia es va recordar aquest gran sant, patró de les missions, que va ser testimoni de Jesucrist en terres llunyanes i que es va lliurar als altres a fi de donar-los a conèixer l'amor de Déu.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

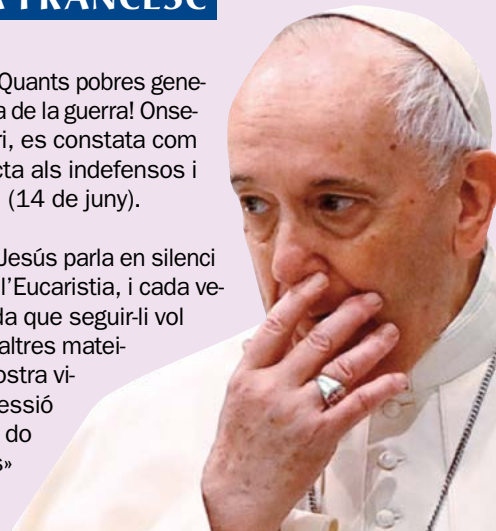

@Pontifex_es: «Estimar vol dir no sols apreciar i fer el bé, sinó abans fins i tot, en l'arrel, acollir als altres, fer lloc als altres, deixar espai als altres» (12 de juny).

@Pontifex_es: «Jesús va resumir els seus manaments en un només: "Estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat" (Jn 15,12). Estimar com estima Crist significa posar-se al servei dels germans, especialment dels qui tenen més necessitat, amb el que som i el que tenim» (13 de juny).

@Pontifex_es: «Quants pobres genera la insensatesa de la guerra! Onsevilla que es miri, es constata com la violència afecta als indefensos i als més febles» (14 de juny).

@Pontifex_es: «Jesús parla en silenci en el Misteri de l'Eucaristia, i cada vegada ens recorda que seguir-li vol dir sortir de nosaltres mateixos i fer de la nostra vida no una possessió nostra, sinó un do a Ell i als altres» (16 de juny).

Nadal i els infants

El Fill de Déu, quan es va fer home, es va fer fins i tot un nen, un nadó... Per això aquesta festa té un atractiu especial per als infants: la seva puresa els apropa al misteri de l'amor de Déu que s'expressa en el Nadal. I, sovint, ells esdevenen els protagonistes en les reunions familiars d'aquestes festes.

Sembradors d'estrelles

Aquest és el títol d'una activitat missionera que des de fa anys vol recordar d'una manera senzilla l'autèntic sentit del Nadal, amb l'anunci del naixement del Fill de Déu: «Jesús neix per tothom». I això es fa «sebrant», regalant estrelles amb aquesta dita.

Fa falta ser valents per dir-ho, perquè avui dia vivim en una societat en la qual sembla que ens faci vergonya, però els infants són missioners més espontanis sovint que els adults i s'hi apunten: sigui a través de l'escola com de la paròquia, l'activitat consisteix a reunir tots els infants possibles, que també poden anar acompanyats de les famílies, sortir als carrers de la ciutat o poble i cantar nades, mentre es reparteixen les estrelles adhesives entre els vianants i se'ls felicita les festes.

Tan simple com això: felicitar el Nadal a tots. Sense distinció, sense demanar diners ni res a canvi. Una cosa tan senzilla i important com recordar a tothom que Jesús torna a néixer.

Jornada de la Infància Missionera

Aquesta celebració, que tindrà lloc el diumenge 15 de gener, és una escola de formació en la fe i en la missió per als nens de tot el món. «Un per a tots i tots per a Ell» és el lema de la propera Jornada, un dia important en el que els infants estan convidats a ajudar els altres infants, especialment els que no tenen allò necessari per viure o no coneixen Déu. Ells, com a petits missioners, poden ajudar-los amb la pròpia oració i la seva col·laboració.

La temàtica triada per al 2023 ens remarca el significat de la unitat, la comunió i el testimoni, inspirant-se en la pregària de Jesús: «No prego només per ells, sinó també pels qui creuran en mi gràcies a la seva paraula. Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat» (Jn 17,20-21).

En un món dividit per l'odi, les guerres, les diferències i les enveges, els cristians mantenim la unitat. Ens ajudem, ens perdonem i mostrem a la gent que un altre món és possible. Tenim una responsabilitat amb els nostres iguals i tots som indispensables per a Déu. Jesús va triar els apòstols, tots molt diferents. Avui, Jesús continua triant a persones com tu i com jo. Cadascun dels nostres noms està

escrit en la «llista». Ell t'ha cridat i t'ha triat a tu.

Aquí està la clau de l'assumpte: comunió i evangelització. Una comunió per a congregar-se i una comunitat per a desplegar-se i portar la Bona Notícia del Regne fins a l'extrem de la terra. L'obra de l'evangelització no la pot realitzar una persona aïllada, un grup o una Església sense comunió. Romandre units pel nostre propi bé i també pel bé dels altres, perquè només si romanem units el món creurà.

Concurs Infància Missionera 2023

Les Obres Missionals Pontificies i el Secretariat de la Infància Missionera convoquen un nou concurs amb el lema de la Jornada: «Un per a tots i tots per a Ell». Amb aquest concurs es vol que els nens i nenes treballin el seu significat, que cadascú és per a tothom i tots som per a Ell, perquè formem part d'una societat que ens necessita i els cristians tenim la responsabilitat de comunicar que tots som estimats per Déu.

Per a més informació:
missions@bisbatsantfeliu.cat

AGENDA

► **Nadal a la Catedral de Sant Llorenç.** El **disabte 24 de desembre**, a les 18.30 h, hi haurà la Missa

Familiar de la Vigília de Nadal. A les 23 h, la Missa del Gall, presidida pel bisbe Agustí Cortés. El **dia 25**, les misses a la catedral seran com cada diumenge, a les 12 h i a les 19 h. El **dia 26, sant Esteve**, la missa serà a les 12 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25]. Sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; sant Nemesi, mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família, mr.; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Dimarts [Is 7,10-14 / Sl 23 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

21. ■ Dimecres [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / Sl 32 / Lc 1,39-45]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesu-

ta i dr. de l'Església, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. ■ Dijous [1S 1,24-28 / Sl: 1S / Lc 1,46-56]. Santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg. fund., patrona dels emigrants; sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa.

23. ■ Divendres [MI 3,1-4;4,5-6 / Sl 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prevere de Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític.

24. ■ Dissabte [2S 7,1-5.8b-12.14a.16 / Sl 88 / Lc 1,67-69]. Sant Del-

fi, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmína, vg. princesa.

25. □ Diumenge vinent, Nadal del Senyor (lit. hores: 1a setm.) [Nit: Is 9,2-4.6-7 / Sl 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / Sl 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / Sl 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18 (o bé, més breu: 1,1-5.9-14)]. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judea. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre; santa Anastàsia, màrtir (s. IV); santa Eugènia, verge i màrtir.

Diumenge IV d'Advent (A)

COMENTARI

«La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel»

El somni de sant Josep (1643), de Philippe de Champaigne. National Gallery de Londres (Anglaterra).

Som a una setmana de Nadal. Per això les lectures ja ens apropen a la contemplació del misteri del Déu fet home. L'evangeli ens presenta el conflicte que té Josep: *Maria, promesa amb Josep, abans de viure junts, es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant.* Potser la pregunta que es faria Josep (suposant que coneixia ja l'embaràs de la seva esposa) seria: «soc digne de viure en una família en què la meva esposa espera un fill per obra de l'Esperit Sant i aquest fill és Fill de Déu? No vull destorbar l'obra de Déu!». *Per això es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial.* Però això és el que pensa l'home, però Déu té uns altres plans: *Josep, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa; és cert que ha concebut per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús perquè ell salvarà dels pecats el seu poble.* Déu li revela la grandesa del fill que espera la seva muller, però també el seu paper: ha de posar el nom, com a pare legal, al seu fill i l'ha d'acompanyar al llarg de la seva vida. *I Josep es despertà i obediènt a la veu de Déu complint el que l'àngel del Senyor li havia manat prengué [Maria] a casa com a esposa.* El nom que li ha de posar és *Emmanuel* que vol dir *Déu-és-amb-nosaltres*. Aquest és el gran misteri de Nadal: Déu que es fa un de nosaltres. I així s'acompleix el que deia la primera lectura: *La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel.* Davant la incredulitat d'Acáz que no vol demanar cap senyal, Déu mateix afirma que *la dona tindrà un fill i li posarà Emmanuel* (literalment «Déu amb nosaltres»). Isaïes parla d'una presència simbòlica de Déu amb nosaltres, però Jesús és realment Déu amb nosaltres. Pau parla de *la Bona Nova de Déu que es refereix al seu Fill Jesucrist, Senyor nostre el qual pel seu llinatge humà nasqué de David, (home veritable) però per l'esperit que santifica va ser constituït Fill poderós de Déu (Déu veritable).* Aprofitem intensament aquesta setmana per meditar en l'amor de tot un Déu fet home per nosaltres.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 7,10-14)

En aquells dies, el Senyor digué a Acáz: «Demana al Senyor, el teu Déu, un senyal prodigiós, tan avall com vulguis, a les profunditats del país dels morts, o tan amunt com vulguis, dalt al cel.» Acáz respongué: «No en vull demanar cap; no vull temptar el Senyor.» Llavors digué Isaïes: «Escolteu, doncs, casa de David: No en teniu prou de fer-vos pesats als homes que fins us feu pesats al meu Déu? Per això el Senyor mateix us donarà un senyal: La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel.»

▶ Salm responsorial (23)

R. *Ha d'entrar el Senyor, el rei de la glòria.*

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten. / Li ha posat els fonaments dins els mars, / i les bases, a les fonts dels rius. R.

Qui pot pujar a la muntanya del Senyor? / Qui pot estar-se al recinte sagrat? / El qui té el cor sincer i les mans sense culpa, / que no confia en els déus falsos. R.

Rebrà benediccions del Senyor, / rebrà els favors del Déu que salva. / Aquests són els qui venen a buscar-vos, Senyor, / per veure-us de cara, Déu de Jacob. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 1,1-7)

Pau, servent de Jesucrist, cridat a ser apòstol, destinat a anunciar la bona nova de Déu, que ell ja havia promès pels seus profetes en les escriptures santes. Aquesta bona nova es refereix al seu Fill Jesucrist, Senyor nostre, el qual, pel seu llinatge humà, nasqué de David, però per l'esperit que santifica va ser constituït Fill poderós de Déu des que va ressuscitar d'entre els morts. Per ell he rebut el do de ser apòstol, missioner del seu nom a gent de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Entre aquests hi sou vosaltres, que Jesucrist ha cridat. Als cristians de Roma, estimats de Déu, cridats a ser-li consagrats, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, Pare nostre, i de Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 1,18-24)

Jesús, el Messies, vingué al món d'aquesta manera: Maria, la seva mare, promesa amb Josep, abans de viure junts es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home bo, no volent fer-ho saber públicament, es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial. Mentre ell hi pensava, se li aparegué en somni un àngel del Senyor que li digué: «Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble.»

Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel», que vol dir Déu-és-amb-nosaltres. Josep es despertà i, complint el que l'àngel del Senyor li havia manat, la prengué a casa com a esposa.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 7,10-14)

En aquellos días, el Señor habló a Ajaz y le dijo: «Pide un signo al Señor, tu Dios: en lo hondo del abismo o en lo alto del cielo». Respondió Ajaz: «No lo pido, no quiero tentar al Señor». Entonces dijo Isaías: «Escucha, casa de David: ¿no os basta cansar a los hombres, que cansáis incluso a mi Dios? Pues el Señor, por su cuenta, os dará un signo. Mirad: la virgen está encinta y da a luz un hijo, y le pondrá por nombre Emmanuel».

▶ Salmo responsorial (23)

R. *Va a entrar el Señor; él es el Rey de la gloria.*

Del Señor es la tierra y cuanto la llena, / el orbe y todos sus habitantes: / él la fundó sobre los mares, / él la afianzó sobre los ríos. R.

¿Quién puede subir al monte del Señor? / ¿Quién puede estar en el recinto sacro? / El hombre de manos inocentes y puro corazón, / que no confía en los ídolos. R.

Ese recibirá la bendición del Señor, / le hará justicia el Dios de salvación. / Esta es la generación que busca al Señor, / que busca tu rostro, Dios de Jacob. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 1,1-7)

Pablo, siervo de Cristo Jesús, llamado a ser apóstol, escogido para el Evangelio de Dios, que fue prometido por sus profetas en las Escrituras Santas y se refiere a su Hijo, nacido de la estirpe de David según la carne, constituido Hijo de Dios en poder según el Espíritu de santidad por la resurrección de entre los muertos: Jesucristo nuestro Señor. Por él hemos recibido la gracia del apostolado, para suscitar la obediencia de la fe entre todos los gentiles, para gloria de su nombre. Entre ellos os encontráis también vosotros, llamados de Jesucristo. A todos los que están en Roma, amados de Dios, llamados santos, gracia y paz de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 1,18-24)

La generación de Jesucristo fue de esta manera: María, su madre, estaba desposada con José y, antes de vivir juntos, resultó que ella esperaba un hijo por obra del Espíritu Santo. José, su esposo, como era justo y no quería difamarla, decidió repudiarla en privado. Pero, apenas había tomado esta resolución, se le apareció en sueños un ángel del Señor que le dijo: «José, hijo de David, no temas acoger a María, tu mujer, porque la criatura que hay en ella viene del Espíritu Santo. Dará a luz un hijo y tú le pondrás por nombre Jesús, porque él salvará a su pueblo de sus pecados».

Todo esto sucedió para que se cumpliera lo que había dicho el Señor por medio del profeta: «Mirad: la virgen concebirá y dará a luz un hijo y le pondrán por nombre Emmanuel, que significa "Dios-con-nosotros"». Cuando José se despertó, hizo lo que le había mandado el ángel del Señor y acogió a su mujer.

Full Dominical

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

18 de desembre de 2022

FULL EXTRA

NADAL 2022 - CÀRITAS
BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Caritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

«Només l'amor ho il·lumina tot»

per **Mons. Agustí Cortés Soriano**, bisbe de Sant Feliu de Llobregat

L'amor és llum, potser l'única llum. D'aquí el nostre somni: en veure el miler de punts de llum que per Nadal guarnixen les nostres ciutats, voldríem que cadascú d'ells esdevinguéssim punts d'amor.

Ja sabem que una cosa és la lluentor i altra el ser autèntic. No tot el que brilla és or, així com no tot el que brilla és amor. Perquè l'amor no consisteix en allò que fem —gestos i obres que apareixen en les estadístiques i memòries— sinó en el que vivim interiorment. En aquest sentit ens consolem pensant que hi ha molts punts d'amor que no brillen i que romanen amagats, només a la vista de Déu i de la pròpia consciència. També aquests brillen i il·lumina, encara que en el món de l'Esperit, més real que el món que veiem.

Només en Déu hi ha una identificació perfecta entre l'ésser i l'acció: fer obres d'amor i ésser amor, il·luminar i ésser llum. Si ens fixem en la 1a Carta de Sant Joan, trobem que el mateix que escrivia «Déu és llum i en Ell no hi ha foscor de cap mena» (1Jn 1,5) afegia més endavant que «l'amor ve de Déu... (perquè) Déu és amor» (1Jn 4,7.16).

Allò més meravellós és que aquesta llum-amor se'ns ha ofert a cadascú, com cridant a la porta, per tal de fer-hi estada, regalar-nos el do de la fe i, amb la fe, l'alegria i la claredat, per esdevenir nosaltres també portadors de la mateixa llum. Se'ns va aparèixer de la manera més escaient: en pobresa, trencant el silenci i la foscor de la nit. No tots la varen rebre ni la reben, perquè no entenen que des d'un lloc tan oblidat i senzill es pogués il·luminar el món.

Càritas Diocesana és un veritable generador de llum. Càritas ve de Déu llum i amor. Perquè la Caritat ve de Déu mitjançant la comunitat dels qui hi creieren i reberen la llum. Beneïm Déu, perquè gràcies a Càritas la nostra foscor no és tan negra.

Beneïts els qui han cregut i segueixen il·luminant dia rere dia aquest món, fent operativa la seva fe en obres d'amor. «Jo soc la llum del món. El qui em segueix no caminarà a les fosques» (Jn 8,12); «Vosaltres sou la llum del món. No es pot amagar una ciutat posada a dalt d'una muntanya» (Mt 5,14).

Felicitats.

NOMÉS L'AMOR HO IL·LUMINA TOT

Ha aparegut la
bondat de Déu i el seu
Amor a la humanitat.

Fes un donatiu
www.caritassantfeliu.cat
BIZUM: 00526
ES65 2100 5000 5802 0004 2738

Caritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

El cost d'una vida digna

per **Francesc Arnàez Bertran**

Responsable de Comunicació i Sensibilització de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

Tots just quan una part molt important de la nostra societat encara intentava refer-se de les ferides obertes, fruit de la pandèmia, s'han vist obligades a afrontar una nova crisi, aquesta vegada de tipus inflacionària derivada sobretot de la guerra d'Ucraïna. Totes les persones hem vist com els rebuts augmenten i com s'ha encarat el cost de la vida, que dificulten cada cop més poder omplir la nevera o pagar les factures.

La Fundació FOESSA, en el seu darrer estudi *El cost de la vida i les estratègies familiars per abordar-lo* presentat el passat mes de novembre, afirmava que després d'aquest nou impacte, 3 de cada 10 llars tant a Catalunya com a la resta de l'Estat, no disposen d'un pressupost que garanteixi unes condicions de vida dignes.

Aquest estudi de FOESSA, la fundació vinculada a Càritas, proposa la construcció d'un pressupost de referència per a poder tenir unes condicions de vida dignes. És a dir, s'ha intentat crear un sistema de mesura complementari, que no tingui només en compte els ingressos, sinó que els associï a les despeses necessàries per a cobrir les necessitats més bàsiques que pot tenir una llar, que en definitiva no és altra cosa que garantir els drets més bàsics de les persones. En un context inflacionari com l'actual, on el cost de la vida cada cop és més elevat, pren tot el sentit poder tenir en compte el cost de cobrir aquestes necessitats, i adaptar-lo a les especificitats i característiques de cada tipus de llar, i no definir la pobresa de manera abstracta atenent únicament als ingressos de les persones.

Aquest indicador, en que també hi està treballant la UE, contempla l'accés a l'alimentació, a l'habitatge, subministraments, accés a internet, l'accés a drets com l'educació, l'oci, l'atenció sanitària, l'a-

tenció a situacions de dependència, en definitiva totes aquelles partides necessàries perquè qualsevol persona pugui viure en condicions de vida dignes.

Aquesta aproximació que fa l'estudi a les necessitats reals de les llars, posa de manifest que el 31,5% de les llars a Espanya viuen amb ingressos inferiors al 85% del seu pressupost de referència, que per exemple per una llar unipersonal a Barce-

lona seria no arribar als 1.400 € mensuals enfront dels 1.000 € per una llar de Càceres. A part del lloc de residència, el fet de tenir menors i adolescents a càrrec també fa més asfixiant aquesta realitat, que conjuntament amb el fet de viure de rellotger, la presència de persones amb discapacitat o dependència, l'existència de deutes o la desocupació d'alguns dels seus membres, ens dibuixen el perfil de les llars en situació de major vulnerabilitat. Situació més greu encara en les llars encapçalades per dones soles, on es posa de manifest la presència encara punyent de la bretxa de gènere.

Igual que va succeir en la crisi de 2008 i més recentment amb la de la Covid-19, les famílies que ja havien esgotat el matalàs de recursos, han hagut d'assumir diverses estratègies per afrontar la pèrdua de capacitat econòmica. Set de cada deu llars vulnerables han renunciat o han reduït les despeses en roba i calçat i gairebé la meitat han retallat el pressupost familiar en alimentació (3 milions de llars). La llum o el gas són despeses ineludibles, sobretot si la llar integra menors d'edat o persones dependents. Tot i això, sis de cada deu llars han reduït el consum d'electricitat, aigua o calefacció, i un 22% ha demanat ajudes per pagar els seus subministraments.

Davant d'aquesta situació, Càritas considera necessari que les polítiques públiques abordin la pobresa i la desigualtat des d'una doble perspectiva: rescatant les famílies que estan patint més, però també perfeccionant el sistema de protecció social a llarg termini. Apel·lem a una major justícia social i a treballar pel bé comú començant pels sectors més vulnerables de la societat.

Llar Sant Llorenç

per **Francesc Arnàez Bertran**

Responsable de Comunicació i Sensibilització de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

Quan des de Càritas interpelem a les administracions i la societat en general a abordar el problema de les desigualtats posant la mirada en les persones, no fem altra cosa que posar l'accent en aquelles injustícies que priven a aquestes persones en situació d'exclusió, d'accedir a l'exercici dels drets més fonamentals.

No ens pot passar per alt que l'accés a un habitatge digne, és sovint la porta d'entrada a l'exercici de molts altres drets, com disposar d'un espai segur i a la intimitat, tenir accés a la higiene i la sanitat, accés a un treball digne, etc... Segons dades de l'Informe FOESSA sobre exclusió i desenvolupament social a Catalunya 2022, **una de cada quatre famílies pateix exclusió residencial.**

Les persones que són al carrer i les que van d'allotjament en allotjament són la cara més coneguda del sensellarisme. Tot i això, les persones que viuen en barraques, caravanes, en assentaments o en habitatges cedits són també la part més invisible d'aquest fenomen.

El moment actual fruit de les conseqüències postpandèmia i de la inflació pel conflicte d'Ucraïna, ha agreujat les dificultats per a moltes famílies de poder accedir a un habitatge digne. Des de Càritas Diocesana hem pogut observar com aquest 2022, l'import de les ajudes per pagar habitacions rellogades augmentava en un 58% respecte el 2021. Això suposa un pas enrere per a moltes persones que no poden mantenir el seu habitatge i es veuen obligades a passar a habitacions rellogades, per tant a viure en infrahabitatges que no els garanteixen unes condicions de vida dignes.

Per tant, és una prioritat per a Càritas dedicar esforços i recursos a l'atenció i la cura de les persones, per ajudar-les a recuperar espais de dignitat, drets i afecte, per això el 2021 es van posar en marxa diversos recursos habitacionals i residencials, la Llar Iris a Sant Vicenç dels Horts i la Llar el Llimoner a Vilanova i la Geltrú. El 2021 es van beneficiar 66 persones dels 10 pisos compartits dels que disposa Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat, 172 persones dels 52 pisos socials i 269 persones van passar pel Centre d'Acollida Abraham de Vilafranca del Penedès.

Aquest 2022 s'ha posat en marxa un nou pis compartit a Sant Feliu de Llobregat per a dones soles o dones amb fills, la Llar Sant Llorenç. Es tracta del tercer equipament residencial, juntament amb el pis compartit de Sant Climent de Llobregat i la Llar Magdalena Bonamich de Molins de Rei, destinat a mares soles i amb fills, perquè ens trobem novament amb aquesta realitat de doble discriminació que pateixen les dones en situació de sense llar, pel fet de no poder accedir a un habitatge i pel fet de ser dona. En aquests habitatges compartits, les mares troben un acompanyament, suport en la cobertura de necessitats bàsiques, orientació i, en definitiva, tot allò que suposa una llar.

Ens preocupa veure com darrerament, famílies amb infants amb malalties greus o discapacitats,

per una trava administrativa com és el fet de no disposar d'una situació regular, acaben en els nostres equipaments, perquè no troben alternatives ni accés a recursos o drets que haurien de tenir garantits.

Càritas fa temps que treballa perquè no es discrimini les persones més vulnerables en el seu dret

a comptar amb un habitatge digne, insisteix en la necessitat d'abordar «com més aviat millor —per part de l'Administració, també l'estatal— la inexistència d'un parc públic d'habitatge social/d'emergència per a persones i famílies en situació de sense sostre i sense habitatge a l'Estat espanyol».

Siguem Llum

per **Ramon E. Carbonell Pujol**

Director de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

La llum com a signe d'esperança, com allò necessari per saber per on fer camí, és també el símbol de les coses bones que podem descobrir cada dia. On hi ha llum hi ha vida! El repte en el nostre dia des de l'atenció a les persones que menys poden, que són descartades, que han perdut l'esperança, és poder ser llum, senyal inequívoc que cadascú trobarà el seu camí, la seva oportunitat i podrà deixar enrere la foscor vital que provoca el desànim i la desesperança.

Pels cristians, per tots i totes els que formem Càritas o us en sentiu part des de les comunitats parroquials, és ser aquesta llum que no té altra font ni combustible per ser ben viva que l'amor incondicional als altres. L'amor és, en definitiva, el que permet projectar esperança per seguir endavant i superar dificultats. La gran sort que crec que tenim com a gran família és que som molts els que fem arribar aquesta llum arreu. Penso també que en certa manera hi estem obligats. Desitjo que Nadal sigui un temps ple on l'amor il·lumini casa vostra. Com els pastors de la postal de Nadal d'enguany, regal bonic de l'Elisabeth Grau Homs, frissem contents per ajudar-nos a tocar l'estel que il·lumina a tothom. Molt bon Nadal!

**SOM
EL QUE
DO
NEM**

**SOM
AMOR.**

Fes-te soci:
www.caritassantfeliu.cat
93 652 57 70

Pots fer un donatiu:
ES06 1491 0001 2130 0011 3288
ES65 2100 5000 5802 0004 2738
Codi Bizum: 00526